

ændringsforslag. Herved tilskyndes til brug af energikonsulenter, hvorved større energibesparelser kan opnås og risikoen for råd og svampeskader kan nedsættes.

Mindretallet vil redegøre for sin endelige stilling til lovforslaget ved 3. behandling, men kan ud over mindretallets egne ændringsforslag støtte de af boligministeren som nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget), der kan støtte de af boligministeren som nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag, indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil i øvrigt bemærke:

Venstresocialisterne har utallige gange påpeget (bl. a. gennem fremsættelse af beslutningsforslag om bygningsisolering og udbygning af den alternative energi i folketings-samlingen 1977-78) fornuften i at gennemføre en omfattende bygningsisolering. For det første vil en omfattende bygningsisolering betyde en kraftig nedsættelse af behovet for energiimport, idet 35-40 pct. af landets samlede energiimport anvendes til opvarmning af boliger (inkl. vandopvarmning). Ifølge bolig- og energiministeriernes udregninger vil isolering af boligmassen samt de offentlige bygninger, der bringer disse op på en standard svarende til nybyggeriets, betyde, at det nuværende varmeforbrug kan reduceres med 20 pct. For det andet ligger der en ganske betragtelig beskæftigelseeffekt i de energibesparende foranstaltninger. Ifølge boligministeriets udregninger vil beskæftigelseeffekten være ca. 95.000 mandår, hvis der foretages investeringer på 19-20 mia kr. (1980-kr.), hvilket skønnes er de investeringer, der skal til for at bringe boligmassen op på en isoleringsstandard, der svarer til nybyggeriets. For det tredje er der tale om store miljøfordele ved en øget isolering. Og for det fjerde skal det fremhæves, at energibesparende foranstaltninger er særdeles rentable for den enkelte på grund af de høje - og stigende - energipriser.

Det vil med andre ord nærmest være hul i hovedet ikke at gennemføre en omfattende bolig- og bygningsisolering.

Det er dog langtfra ligegyldigt, hvordan og med hvilken motivering denne isolering gennemføres.

Efter mindretallets mening ville den mest rimelige ordning bestå i, at det pålægges bolig- og bygningsejerne at foretage isoleringen over en vis årrække, samt at der fastsættes maksimumsgrænser for, hvor stort varmeforbrug der må være for den enkelte familiebolig og arbejdsplads (med undtagelse af den varme, der kan opnås gennem anvendelse af alternative energikilder, der ikke kræver energiimport). Der eksisterer ikke ét rimeligt argument for at give store offentlige tilskud til energibesparende foranstaltninger i boligmassen - med undtagelse af tilskud til deciderede lavindkomstfamilier samt til lejere.

Bygningsisolering er i forvejen en af de mest rentable investeringer, og langt de fleste bygningsisoleringer tjener sig selv ind over en ganske kort årrække på grund af de høje energipriser (problemet med, at de offentlige tilskud kapitaliseres, ville i tilfælde af tilskud til lavindkomstfamilier kunne klæres ved, at tilskuddene indefrys som en offentlig prioritet). Tilskuddene kan end ikke legitimeres med, at de betyder merbeskæftigelse, mindreimport eller lign., idet det hverken giver én eneste arbejdsplads eller én eneste sparet liter olie mere at give offentlige tilskud fremfor at gennemføre en simpel påbudsordning. Det er med andre ord det rene økonomiske spild og politisk knæfald over for de små borgerlige partier, når regeringen nu foreslår en tilskudsordning, der i hvert fald vil betyde en offentlig merudgift på 1,1 mia kr. i en 3½ års periode - ud over de indirekte offentlige tilskud, der opnås ved, at renterne på de lån, der optages af ejerne, kan trækkes fra på selvangivelsen.

Den økonomiske fordel ved bygningsisolering understreges desuden af, at boligministeriet selv regner med, at over halvdelen af de nødvendige investeringer ville blive foretaget under alle omstændigheder, dvs. uden tilskud og uden påbud.

For lejerne, der ofte bor i den allerdårligst isolerede del af boligmassen, og den del, der er opvarmet med de dyreste og mest urationelle varmekilder (f. eks. petroleumsfyr) giver lovforslaget ingen som helst garanti for, at deres boliger isoleres. Den økonomiske motivation, der består i, at varmeregningen bliver mindre, har ingen betydning, når det drejer sig om det private udlejningsbyggeri, fordi ejerne stort set aldrig selv bor i byggeriet. Det eneste, det fremsatte lovforslag bety-